

ВІРЦІ ПЕРЕСТЕРІГАЄ ПРОТИ „ПРИМУСОВОЇ РОЗВ'ЯЗКИ” В ЗАЛІЗНИЧНОМУ СПОРІ

Вашингтон. — Виступаючи в телетелівізійній програмі, передачній у вівторок 14 липня ц. р., секретар праці ЗДА В. Вільямс висловив перестерігу, що примусова розв'язка проблем, зв'язаних з новим регулюванням праці в залізничній галузі, може підірвати традиційну у ЗДА інституцію колективних порозумінь. Недостатня відповідальність в обидвох сторін — і в керівництва компанії, і в керівників профспілкової організації, може привести саме до такої примусової розв'язки, і це було б фатальним прецедентом в подібних конфліктах на майбутнє. В подальшому секретар праці заявив, що навіть і тепер — в цей „літній годинник” — ні одна, ні друга сторона не вивалила зусиль на бажані позитивні заходи для полегшення існуючого спору, який мало що не закінчився уже залізничним страйком, що його загрозив висити ще й далі над економікою цієї країни. Покинула президентом ЗДА Діаном Ф. Кеннеді зустріч з лідерами підкомісії з розв'язки спору, що триває вже майже

чотири роки. На підставі звіту комісії передає д. р. 22 липня під розгляд Конгресу свої пропозиції в справі полегшення наявного спору, в якому обидві сторони погодилися перегорювати далі з тим, що страйк буде відкладений до 29 липня, якщо не буде досягнуто порозуміння між обома сторонами. Керівництво залізничних компаній вирішило увести в життя з цією датою новий регулярний праці, у висліді якого мали б бути зліквідовані тисячі непотрібних станцій і зайняти в залізничній індустрії. Провідники п'ятьох заінтересованих залізничних уній попередили, що з моментом уведення нового регулярного членів їхніх спілків починають загальні страйки. У своїй промові секретар праці заявив, що ні компанії ні спілки протягом року не зробили нічого позитивного в тому напрямку, щоб усунути перешкоди і нездовільні правила існуючого регуляру, які коштують понад 600 мільйонів доларів річно. Водночас із виступом Вірца деякі республіканські сенатори і конгресмени висловилися проти вирішення Конгресом ЗДА такої чи іншої примусової розв'язки існуючого в залізничній індустрії спору, зокрема проти пропонуваної деякими націоналізації залізничної державою.

На обидві зустрічі Кеннеді і де Голя та конференція на вершині

Париж. — Французькі урядовці кола бунтів розпочали дипломатичну акцію, яка змусила до переїзду зустрічі між президентом Кеннеді і французьким президентом де Голем. Американські кола бунтів хотіли б перестерігати зустрічі з французьким президентом, під кінець цього року, коли Франція матиме оперативних 50 бомбовиків „Міраж IV” з французькими атомовими бомбами. Де Голь сподівається, що хоч це маленька частина того атомового арсеналу, що його має Америка, все ж престиж Франції зростає, коли

у її атомової зброї виявляється доконианим фактом. Водночас західна преса заговорили знову про конференцію „на вершині”, себто зустріч Кеннеді, британського прем'єра та Хрущова, при чому формально причиною такої конференції було б підписання ними договору про припинення атомових детонацій. Загалом на Заході вважають, що шанси такого договору дуже зростають. Така зустріч дала б нагоду називати трьом державам керівникам обмірковувати найважливіші пункти холодної війни, при чому Хрущов ніби збирається настановити на „вирішення” справи Німеччини й Берліну — за своєю давньою, для Заходу цілком несприйнятливою рецептою.

Виступ танцювальної групи „Верховина” був атракцією кінця тижня на „Союзівці”

Союзівка, Кергонсон, Н. П. — Кінець минулого тижня на цій відпочинково-виховній оселі Українського Народного Союзу позначився, як і завжди, гарним мистецтвом — розвагою ввечері, що його в суботу 13-го липня влаштувала танцювальна група „Верховина” із місцевостей Когорів і Водевілів, сестри Нью Йорку. Виступав цей ансамбль під проводом свого керівника Михайла Савка, а при фортепіановому супроводі п-ї Ярослави Вільямської. Ансамбль у складі 13 танцюристів — молодих дівчат і хлопців, зодя-

нених в народні строї — виступив під загальні оплески численної аудиторії гостей і відвідувачів „Союзівки” чотири українські танки, здобувачи призначення своєю справністю мистецтвими виконаннями. Як імпресаріо цього вечора виступав відомий артист і режисер Ярослав Пінот-Рудакевич, який в перервах між танками виступав кількома своїми монологіями на актуальні теми. Пінот імпресаріо, як також потім і баба, що відбулася під вільним небом при звуках оркестри „Амор”, були сфільмовані кінооператором п. Я. Рославом Кулиничем.

В АМЕРИЦІ

Високий співробітник колишнього президента Д. Д. Айзенгавера повідомив про обрання губернатора Нью-Йорку Рокфеллера та сенатора з Аризоні Беррі Голдвотера, а не проти кандидатури Рокфеллера, який виступав за нього. Ця заява була надана під час того, що „фліда-дельфійський інженер” писав, що Айзенгавер готов підтримувати одного з таких можливих кандидатів на президентство: пенсильванського губернатора Вільяма Скрентона, міннесотського губернатора Джорджа Роміні, генерала Льюїса Клея або сенатора з Кентукі Трестона Мортона.

Високий співробітник колишнього президента Д. Д. Айзенгавера повідомив про обрання губернатора Нью-Йорку Рокфеллера та сенатора з Аризоні Беррі Голдвотера, а не проти кандидатури Рокфеллера, який виступав за нього. Ця заява була надана під час того, що „фліда-дельфійський інженер” писав, що Айзенгавер готов підтримувати одного з таких можливих кандидатів на президентство: пенсильванського губернатора Вільяма Скрентона, міннесотського губернатора Джорджа Роміні, генерала Льюїса Клея або сенатора з Кентукі Трестона Мортона.

ЗАПОЧАТКОВАНО ВІДЗНАЧУВАННЯ ТИЖНЯ ПОНЕВОЛЕНИХ НАЦІЙ

В вівторок, 14-го липня, у Вашингтоні, Нью Йорку, Філадельфії, Пінтсбургу, Дітроїті, Клівленді, Пітсбургу та багатьох інших більших і менших містах Америки започатковано відзначення Тижня Поневолених Націй, що його проголосив президент Кеннеді та який почався в вівторок 14-го липня і триватиме до суботи 20-го липня включно. В агаданні та в інших місцевостях відбулися відповідні маніфестації, з виступами анти-законів промовців та артистичних груп. Цього ж дня перед полуднем у багатьох церквах і святинях відбувалося Богослуження за і в пам'яті невольних націй. Такі Богослуження відбувалися в численних українських церквах обох обрядів, католицького і православного. В католицьких церквах Філадельфійської архієпархії відігравало присвячене справі Тижня Поневолених Націй архи-пастирське послання ВПресе. Митрополита Кир Амвросія Сенишина. Урочисте відзначення Тижня Поневолених Націй відбулося в Українському Союзі — Баварії Бруку. Н. Дж. де заходом Об'єднаних Прихильників УНР та Православної церкви св. Володимира в Нью Йорку була відправлена урочиста Служба Божа і після неї молебень в на-

міренні українського народу. Відправляли Службу Богу й молебень о. протопрес. Лев Весолювський в сослуженні протодіакона М. Рибачука та дяка І. Ляшечка, які після відправи проголосили багатовісний православний український митрополитам й архи-єпископам, президенту ЗДА, поновлений Україні й українському народові та президенту УНР в екзилі д-рові Степану Вітницькому. Голова представництва ВО УНР д-р С. Приходько та голова ДОВРУС-у інж. А. Гудовський у своїх виступах з'ясували велике значення Тижня Поневолених Націй, після чого присутніми, в кількості понад 300 осіб, між якими були також представники білоруської козацької, були склячені відповідні резолюції. Тижень Поневолених Націй був відзначений також на Оселі Українського Народного Союзу „Союзівка”, де в вівторок 14-го липня ц. р. душпастир Союзівки впр. о. Любомир Гузар відправив Службу Богу на вівторок українського народу і висловив пропозицію прозначити й вагу Тижня Поневолених Націй. У відправі взяли участь понад півтисячі гостей і відвідувачів Союзівки прибулих автіями і автобусами з усіх сторін ЗДА і Канади.

Рокфеллер атакує „радикальну правіцю”

Нью Йорк. — Губернатор Нью-Йоркського штату Нелсон Рокфеллер передав для опублікування свою заяву, спрямовану проти тоталітаристичних правих тенденцій і намагається застосувати тактику застрашування своїх політичних опонентів, виявлених на конференції „Федератив” молодих республіканців, що відбулася в Сан Франциско в липні 26 і 27 червня ц. р. Виступивши на цій конференції Рокфеллер ствердив, що республіканська партія знищить сама себе, якщо

вона прийме пропозиції під час цієї конференції для збереження у виборчій кампанії 1964 року ідеї фашизму, які поставили проти партії не тільки усе негритянське населення, але також й інші національні групи у ЗДА. Водночас і з цим Рокфеллер заявив, що він докладає всіх зусиль, щоб поборювати ці небезпечні для ЗДА праві й екстремістські тенденції. В політичних колах вважають, що заява Рокфеллера спрямована проти сен. Беррі Голдвотера.

Табір для дівчат на дитячій оселі УНС закінчився концертом для батьків

Союзівка, Кергонсон, Н. П. — В суботу 13 липня тут на дитячій оселі Українського Народного Союзу відбулося закриття табору для дівчат, що тривав понад три тижні, від 23 червня і що в ньому взяло участь понад 40 дітей. Відбувався цей табір під керівництвом п-ї Ярослави Снілик, якій у її вівторок 14 липня допомогало всім вісім дівчат. На закінчення спокійного перебування в таборі дівчата влаштували концерт у показ свого знання і вміння для численної зібрання батьків і представників головного уряду УНСОюзу. Зібравшись струнними радами на таборній площі „Лявова”, діти виступили своїми силами п'ятнадцять пісень, декламацій і виступили українською мовою — про Україну. На закінчення, гарної і справно виведеної програми промовила п-ї Ярослава Снілик, дякуючи батькам за довіру до влаштування УНС дитячих табо-

рів і проводові УНСОюзу за виконання їх відвідування й щирої опіки над ними. Від гол. ексекютиву УНС промовляв головний касир Роман Слободян, який разом з гол. радником Іваном Овдєнським та ред. В. Крайчевим взяв участь у цьому пописі дітей. У своїй промові підкреслював п. Р. Слободян, що дитяча оселя на Союзівці здобула вже не тільки призначення за свою виховну працю, але також широкий розголос і серед українців у вільному світі і в краю, де наші діти радіють тим, що по за межами України українські діти вчать любові своєї рідної культури й мови. Закінчивши свою промову, Іван Овдєнський піднімав і віддавав пісню „Гей, у лузі”. Зараз на другий день, в вівторок 14 липня відбулося на цій дитячій оселі і під керівництвом п-ї Ярослави Снілик відкриття хлоп'ячого табору, який триватиме також три тижні.

Спогади Олексі Грищенка у фейлетонах „Свободи”

З цим числом „Свободи” і допомогати зрозуміти, чому саме Париж став світовим центром мистецтва. В спогадах Грищенка розповідає епізоди з життя нашого мистця, його боротьба за прожиток і визнання, зустрічі не тільки з прихильниками мистецтва, а й з маршанами — „режисерами”, які намагалися жити коштом мистців, використовуючи їх. Згадується також і інші українські мистці в Парижі, між ними визначна діячка Сова Левіцька, Після друку цих спогадів Грищенка в „Свободі”, вони будуть видані окремою книжкою з додатком рідкісних ілюстрацій, передусім портретів, що їх для цього видання дали мистці або їх родичи. Книжка ця вийде заходами Фондації Олексі Грищенка і буде трибутом не лиш для нашого майстра пензля, а й для не-

звичайно цікавого оповідача. Не треба також казати, що ця книжка буде цінним вкладом в історію української культури, а зокрема — небудим твором українського мистецтва. З нагоди появи цих спогадів помістимо дві найновіші знімки нашого мистця і його дружини, з часу їх перебування на острові Ельбі в Італії, славному з того, що тут перебував Наполеон в 1814 — 15 рр.

Совети виступили з новою гострою атакою проти комуністичного Китаю

Москва. — Московська „Правда” виступила в минулу суботу 14-го ц. м. з „Одвертним листом” до китайських комуністів, який зайняв повних чотири сторінки цієї газети, передаючи — зрештою — негідно в цілому московським кореспондентами „Нью Йорк Таймсу”. Формально, цей „Одвертий лист” є ніби відповіддю більшовиків на коментарі китайського листа до ЦК партії СССР з 14-го червня цього року. Совети того ж китайського листа спершу засекретили і за поширювання його російського тексту видалили п'ятьох членів колегії — китайської амбасаді. Тепер вони одностайно оприлюднили в „Правді” й того ж китайського листа. Таким чином підсовєтські громадяни вперше дізналися про гостроту совєтсько-китайського конфлікту, про який до цього часу знали дуже мало. Більшовики палко борються, у тому ж напрямку відкритому листі концепцію мирного співіснування, доказуючи водночас, що вона не є відірвання від маркс-ленінського заві-

щення та від остаточної цілі панування комунізму у всьому світі. Зокрема, вони покладають як на доказ можливості такого „співіснування” — на совєтсько-американське минулорічне порозуміння в справі Куби. Більшовики заперечують, що їхня теорія співіснування стосується держав урядів, а не клас і не ідеологій. Водночас вони закликають китайських комуністів, що ці останні хочуть розплатитися з мільйонів жертв та що китайські комуністи зловонно й фальшиво перевертають совєтську політику. Москва закликає же Пейпінгові чорну невіданість за всі добра, що їх вона зробила для китайської комуністичної революції та для комуністичного режиму в Китаї. Ця нова одверта гостра й велика атака більшовиків проти китайських комуністів в тому часі, коли в Москві переживається совєтсько-китайська конференція задля змирення і вирішення „ідеологічних” розбіжностей, є виразною заповіддю зрівняння тієї конференції.

Папа Павло VI висилає делегацію на ювілей московського патріарха Алексія

Рим. — З Ватикану повідомлено, що Папа Павло VI рішився вислати двоє своїх делегатів на святкування 50-ліття єпископського священства патріарха Алексія. Це святкування відбувається впродовж всього теперішнього тижня в Св. Троїцькому монастирі біля Москви. Кардинал Августин Беа, голова Секретаріату для Сприни християнської єдності у Ватикані призначив на тих делегатів архієпископа Франца Шаррієра з Люзана, Швайцарії, і французького єпископа Крістофа Дюмоні з Парижа, чину ОО. Домініканів. Ці обидва високі духов-

ники, за твердженням преси, мали завдання з протестантськими та православними колегами. Ватикан рішився вислати тих делегатів після того, як патріарх Алексій вислав своїх делегатів на похорон Папи Ізидора XXIII і на коронацію Папи Павла VI і при чій нагоді виступав до ватиканських кол відповідно запрошений. За західними коментарями, вислання ватиканських делегатів на ювілей московського патріарха є доказом, що теперішній Папа буде підтримувати контакти з православними і протестантськими колегами згідно з лінійкою недавнього померлого Папи в ім'я осягнення єдності у всьому християнському світі.

Спаак переконаний, що Хрущов згідний підписати атомовий пакт

Париж. — Бельгійський міністер закордонних справ, президент Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй і гол. генеральний секретар НАТО Поль Спаак склав на тригодинному засіданні Ради Північно-Атлантичного пакту широке звітання про свою минулотижневу доповідь розмову з Хрущовим у Києві. За пресовими твердженнями, Спаак висловив своє переконання, що Хрущов згідний підписати атомовий пакт, що Хрущов згідний до договору, який забороняє всі всі дальші атомові детонації в повітрі, на землі й під водою, залишаючи поки що поза заборону детонації під землею, та що Хрущов не буде обов'язковим в'язати справи такого атомового пакту з пактом неагресії між західним Атлантичним блоком, що об'єднує 15 західних держав, та т. зв. Варшавським

блоком, що до нього належать СССР і всі його європейські сателіти. Таку концепцію — пов'язання обох пактів — Хрущов висунув у своїй недавній промові у Східнонімеччині, Берліні. Проте реакція Заходу була рішуче негативною: однаково Вашингтон, як Лондон та інші члени НАТО є проти такої східної заповіді пакту неагресії, який насправді, заданими джерелами, був би формальним затвердженням зобов'язання Заходу стати кво, створеною агресією і підірваною роботою в Середній Європі. Спаак бачить вгніс враження, що Хрущов не буде настоювати на такому пакті. Хрущов ніби більше стурбований невдачею совєтсько-сільського господарства і бажанням модернізувати кхліборобство в СССР, ані ж „ідеологічним спором” з комуністичним Китаєм.

У МОСКВІ ПОЧАЛИСЬ НАРАДИ ПРО ЗАБОРОНУ АТОМОВИХ ДЕТОНАЦІЙ

Москва. — В понеділок 15 липня ц. р. розпочалась у Москві конференція ЗДА, Британії і СССР про договір в справі припинення на майбутнє дальших ядерних детонацій. Голова американської делегації Артур Гарріман, заступник державного секретаря, прилетів в суботу до Москви і заявив на летючці, що він має доручення від президента Кеннеді зробити все можливе, щоб досягти порозуміння. Його привітав „сердечно” совєтський віце-міністер закордонних справ Валеріан Зорін. В годину після Гаррімана прибув до Москви голова британської делегації лорд („байкал”) Гейлсгем, британський міністер науки, який теж висловив надію, що теперішні переговори увінчаються успіхом. Західні кореспонденти в Москві заповідали, що конференцію відкриє „сам” Хрущов та що Хрущов безпосередньо стежитиме за її ходом, а репрезентувати його має на конференції Валеріан Зорін або Василій Кузнецов. У цьому ніби має бути теж вказівка на добрі шанси цих теперішніх розмов з більшовиками. Більшовики твердили, що для успіху переговорів потрібна їхня таємність, і тому вони не дали віз американським та британським кореспондентам, що мали товаришити Гарріманові та Гейлсгему. В тому самому дні, в минулу суботу, прилетів до Москви пасажирський літак американський секретар хліборобства Орвіл Фріман, який перелетівши впродовж двох тижнів об'їзду совєтських колосків і держосів. Привітав його на летючці совєтський міністер хліборобства Іван Воловченко. Гарріман привіз на своєму літаку 6.000 фунтів технічних приладів, машин і їхніх частин, потрібних для заінсталювання в

Артур Гарріман

Москві приймальною „гарячою ліній”, що має безпосередньо лунити Вашингтон — Москву. Ці американські прилади призначені для відбирання „телетайпов” передач з Вашингтону англійською мовою. Подібний відряд має СССР поставити Америці для заінсталювання у Вашингтоні такої самої приймальної станції для відбирання передач з Москви московською мовою. Гадають, що ця „гаряча лінія”, себто безпосередній провід Москва — Вашингтон, буде готова з початком вересня ц. р. З уваги на зазвичайний характер теперішньої московської конференції її делегати не будуть проголошувати щоденних повідомлень, а тільки за обопільним порозумінням. Гарріман у повноваженні говорити про всі справи, що їх авторизують більшовики, зокрема про Ляос, але він не має права договорюватися з тих справ, щодо яких треба порозуміння і згоди від західних альянтів, себто, наприклад, у справах Німеччини, Берліну чи пакту неагресії між НАТО і т. зв. варшавським блоком.

Китайці стверджують невдачу „примирливих” нарад з більшовиками

Пейпінг. — В щоденнику „Синь Іг Пао”, офіційної комуністичної партії, появилася в минулу суботу велика стаття з новими закладами проти московських більшовиків, що вони ніби утруднюють порозуміння та із ствердженням, що з „важким серцем”, всупереч надіям „ідеологічних” розмов в Москві прийняли такий зворот, що створили „дуже поважну ситуацію”. Названий комуністичний щоденник висловлює сумнів, „чи Центральний Комітет совєтської партії не захоче штовхнути китайських совєтських азіатів над беріг розриву”. Китайські комуністи висловлюють водночас філософську надію, що коли в цьому році не вдасться дійти до згоди, то це станеться в наступному році, або за два роки. Водночас вони підкреслюють, що існують численні розбіжності в принципах між ро-

сійськими й китайськими комуністами та що ті розбіжності є „дуже поважні щодо свого характеру”. Конкретно, китайські комуністи знову докоряють більшовикам, що вони не тільки самі не проголосили публічно листа з Пейпінгу з 14-го червня цього року, де були вміщені оті „ідеологічні розбіжності”, але й видалили з кордонів СССР п'ятьох членів китайської амбасаді в Москві, які поширили той же лист по-російськи між совєтською публікою. Тих комуністів — китайських урядовців вистали, як тріумфаторів в Пейпінгу. Китайські комуністи заперечують, що вони надали б довід докладати ніби-то всіх старань, щоб довести до згоди в комуністичному сімействі. Інтерв'ю Анастаса Мікояна в минулу суботу в переговорах, в яких головою совєтської делегації з Михайлом Сусловим, також не принесла ніякої користі.

У СВІТІ

Бритійські лікарі звернулися до уряду, щоб він започаткував всенародну кампанію проти курення цигарок, щоб цим разом допомогти в боротьбі з поширенням хвороби рака. Передала цей заклик урядові конференція Бритійської Медичної Асоціації, яка репрезентує 50 тисяч британських лікарів.

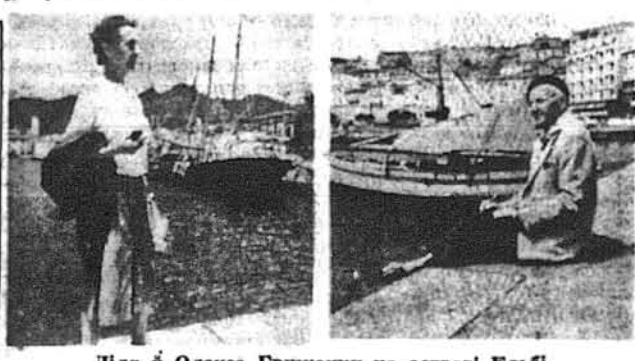
Совєтський планет Владамир Ашкеназі, що поселився на постійне перебування в Англії, виступив під час свого конгресового туру по Ісландії із висловом симпатії для засуджуваних вихідців совєтського режиму письменників Євгенія Свистуніна і Віктора Некрасова. Стверджуючи, що він, як мистець, багато в чому погоджується з Свистуніном. Ашкеназі висловив надію, що засуджуваний письменник не прийде до голосу, так, як прийшли до голосу деякі з ліваторів, репресованих за Сталіна.

Міністерство оборони Західної Німеччини подало до ви-

ма, що воно задумує започаткувати реалізацію нової озброєної програми і в її рамках випродувати 1.500 нових танків, що коштуватимуть ліх 750 000 доларів. Це будуть 39-тоннові танки, дуже швидкі і здатні діяти в операції навіть під водою.

Бритійська поліція заарештувала в Лондоні 75 учасників лівих демонстрацій проти відвідин грецької королівської пари у Великій Британії. Демонстранти намагалися силою прорватися до готелю Клеридж, де відбувалося прийняття на пошану короля Павла і королеви Фредеріки і потім почали бігти із поліцією.

Рада міністрів Європейського Союзу Ринку вирішила на своєму засіданні у Брюсселі в четвер, 11-го липня ц. р., віддати за представництва Великої Британії регулярні щотримісячні наради в актуальних політичних і господарських справах.

Піля й Олексі Грищенки на острові Ельбі

Значно цікавого оповідача. Не треба також казати, що ця книжка буде цінним вкладом в історію української культури, а зокрема — небудим твором українського мистецтва. З нагоди появи цих спогадів помістимо дві найновіші знімки нашого мистця і його дружини, з часу їх перебування на острові Ельбі в Італії, славному з того, що тут перебував Наполеон в 1814 — 15 рр.

СВОБОДА

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year \$12.00; six months \$6.25; three months \$3.25. — Jersey City & Foreign Rates: One year \$14.00; six months \$7.50 three months \$4.00. For UNA members monthly 65¢.
Передплата: На рік — \$12.00; на пів року \$6.25; на три місяці \$3.25. — В Джерсі Сіті і закордоном: — На рік \$14.00; на пів року \$7.50; на три місяці \$4.00. — Для членів У. Н. Асоціації, чоловіків і жінок 65 центів місячно. — За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
Чекі і money orders виставляти на: "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право вилучати матеріали, надіслані анонімно. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застерігав долучивши заадресовану конвертку з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N.J.

Слова без діл

В неділю 14-го липня цього року, почався в Америці вже п'ятий з негритянських Поневолених Націй. Проголосив його президент Джон Ф. Кеннеді, згідно з однодушною резолюцією Конгресу ЗДА з 1959-го року, яка "просить" і "закликає" Президента країни проголосити третій тиждень липня як Тиждень Поневолених Націй та проголосити його щороку так довго, аж усі народи світу будуть вільні і незалежні. Ідучи за закликом Президента, щоб цей Тиждень відзначити відповідними церемоніями та повним виявом нашої відданості ідеалам людської волі і самовизначення народів, багато американських міст і громадян уже в неділю відбули такі церемонії, інші відбуватимуть їх упродовж тижня. Вартість проголошення та відзначення цього Тижня дуже велика. Але в конфронтації з дійсністю та з практичною американською політикою вона, на жаль, все ще є "словом без діла".

Во і справді, що практично робиться тепер в американській політиці в користь негритянських Поневолених Націй? Напевно не з думкою про них офіційна американська закордонна політика виявляє податливість, у відношенні до обидвух викрутасів Москви з-під знаку співіснування. Та це ж можна до деякої міри розуміти та виокремити величезними "комуністичними" тощо. Але така важко зрозуміти і погодитися з американським становищем у цих справах на міжнародному форумі в Об'єднаних Націях.

Справа тим дивніша і прикріша, що Америка на тому форумі часом виявляє ініціативу в справах антиколоніалізму та самовизначення народів. На жаль, ця похвальна ініціатива і рішучість відноситься виключно до африканських народів та залишає задоволюючим колоніалізм, натомість промовчує надзвичайно несправедливі колоніальні поневолення чорношкірих народів багатьох націй, з величезними історичними традиціями культури і мистецтва. Правда, на недавній конференції, що її влаштувала для членивської преси американська місія до ООН, посол Клівленд заявив, що Америка ніколи не відступить від своїх принципів самовизначення народів та що вона послідовно проводить цей принцип на території Об'єднаних Націй, але він відмовився відомити на запит, коли вона думає і планує одержати виступити там із засудженням соціального колоніалізму.

У зв'язку з цим наставився запит: що в теперішньому часі і обставинах могла б Америка конкретно зробити в користь поневолених націй? Знамениту відповідь і пораду дав на це свого часу на одній з українських імпрез у Вашингтоні конгресмен Девід З. Івоніні ініціативно і в якій справі Москва йде заперечення б — говорив конгресмен — ми завжди повинні ставити одну передумову: звільнити Україну! Тим часом, Державний Департамент у Вашингтоні поступав цілком навпаки і замість ставити такі вимоги, що — в нашій opinі — давали б американській закордонній політиці новий моральний аргумент, цей Державний Департамент, як це відомо з останнього листа державного секретаря Діна Расака до конгресмена Сміта, не хоче "дразнити" Москву навіть згадувати про Україну чи Грузію, які він суперечить історичним фактам класифікує як "традиційні складові частини історичної союзу радянської держави".

Велику вартість і значення має Тиждень Поневолених Націй, але він матиме ще більшу вартість і практичне значення, як слова будуть підтримані відповідними ділами. Не втрачимо надії, що ці діла прийдуть, як за блискавкою приходить грім.

На ворожій стелі

П'ятий тиждень переговорів між представниками центральних комітетів комуністичних партій СРСР, Китаю і Куби в справі пологоту навантаж між ними трудності і розбіжностей минає без будь-яких позитивних вислідів. За увесь час, від п'ятниці 5-го липня по четвер 11-го липня, було всього чотири зустрічі обох репрезентацій, та й вони були досить короткі.

Не входять в передбачування, як закінчаться ці переговори, безпосередньо зустріч представників совєтської і китайської партій показала наглядно, що сьогодні іде про досить розлом між двома комуністичними режимами, безприкладний в дотеперішній історії комуністичної системи.

Показовим з того погляду може бути 25-пунктний лист Центрального Комітету Комуністичної партії Китаю з 14-го червня цього року, що його так наполегливо поширювали комуністичні в СРСР, Китаю і в інших комуністичних країнах. Цей лист є одним суцільним обвинуваченням на адресу совєтської компартії і відмовляє Хрущову і його соратникам загалом права називати себе визнавачами марксо-ленінської доктрини, визначаючи їх зрадниками ідеї комуністичної революції, відступниками від марксо-ленізму і пролетарського інтернаціоналізму, помічниками імперіалістів і т. д.

З другого боку, дуже характерні комуністичні обвинувачення на адресу китайців, зокрема досить несподівані в устах совєтських самодержців заклад, що комуністичній поведінці в Совєтському Союзі, як у своїй власній провінції. Що була ця комуністична поведінка справді так нечужою і несподіваною для кремлівських тоталітарів, доводять перекопано цитовані в публікованих майже що другий день совєтських енуціацій факти. В надрукованій в день зачаткування переговорів, 5-го липня цього року заяві міністерства закордонних справ СРСР стверджується, що "співробітники посольства КНР в Москві і деякі китайські громадяни самовільно, без відома совєтських органів різноманітними і шпільками, з шораз більшою наполегливістю і настирливістю почали нелегально розповсюджувати в совєтських установах, на аеропортах, по залізничних станціях і в інших місцях загалом вище листа — спеціально надрукованого масовим тиражем російською мовою. Водночас із цим співробітники посольства розповсюдили текст цього листа кількома автоматами по різних установах у Москві, розсилали поштою совєтським громадянам і розносили по мешканцях, доставляли спеціально командированими до Москви співробітниками цього листа в інші міста, зокрема в Ленінград, Київ, Одесу, Дубно і т. д. Що більше, не зважаючи на всі "дружні" совєтські попередження, що китайцями не випадково поводитися в Совєтському Союзі так, як у якійсь із провінцій Китаю, комуністичній продовжували це робити в ще ширшій мірі. Справа доходила до того — стверджували з обуренням совєтські — що китайські бригади поїзду Москва-Пекін розкидали текст листа російською мовою із вікон вагонів на залізничних станціях".

Як показують приведені факти і цитати, взаємини між Москвою і Пекінгом дійшли до стадії, можливої тільки між двома ворожими державами, коли вже не може бути ніякої мови про "вирівнювання" таких чи інших "трудностей" і "розбіжностей", а тільки про перехід на цілком протилежні сторони барикади. Потверджує це й нова "експлозіва в Москві", як називав "Нью Йорк Таймс" з 15-го липня опублікований у московській "Правді" з 14-го липня "Викритий лист" Центрального Комітету КПРС. Цей лист, як і обставини, в яких його проголошено, заслуговують на окрему увагу.

Валерій Остапенко

ВОЄННІ ПРОБЛЕМИ ПОЛІТИКИ МИРУ

Критикуючи зовнішню політику американського уряду, деякі люди не беруть під увагу один важливий факт, що від американської зовнішньої політики не завжди залежить від волі Президента або Конгресу та що існує ряд проблем, які роблять цю політику часом не такою, якою вона повинна б бути.

Першою такою проблемою є необхідність змінити систему політичної діяльності, відповідно до характеру сучасного політичного противника. Якщо раніше дипломатія і стратегія, ці найбільш помітні елементи політики, діяли в такій взаємній послідовності, що спочатку діяла дипломатія, а стратегія, як елемент реальної сили, служила лише опертям дипломатії і вживалася в крайній необхідності, то тепер для досягнення політичної мети дипломатія і стратегія мають діяти одночасно, як одне комбіноване зусилля. Деякі держави пішли навіть далі і почали користуватися дипломатією, як прикриттям своєї воєнної діяльності. Правда, ця воєнна діяльність поки що носить лише демонстративний характер, а якщо часом і переходить у відкриті воєнні дії, то лише місцевого значення.

Так чи інакше, але для решти світу це є пересторогою, що в сучасній міжнародній політиці воєнний елемент набирає все більшого та більшого значення. І для Америки, якщо вона не хоче опинитися в положенні слабшої держави і тим самим створити сприятливі умови для виникнення тотальної війни або стати вічним об'єктом різних політичних авантур, лишається один-єдиний вихід. В своїй зовнішній політиці гуманізму дипломатію забезпечити реальною збройною силою.

У цій статті я коротко зупинюся на деяких проблемах воєнного характеру, які тепер стоять перед політичними керівниками Америки і які мають певний вплив на її зовнішню політику. Тепер, як ніколи в історії Америки, Президент мусить постійно, безпосередньо і активно займатися воєнними питаннями в мирний час. Для цього мусить існувати складний і добре діючий апарат, який давав би Президентові найліпшу консультацію про воєнний стан своїх і інших держав.

Як цілість, такий апарат не існує і наваряд чи є можливість його створити. Тому, щоб отримати Президентові консультацію дають два окремі органи: розвідка служба та воєнний науково-дослідний інститут. В ділянці національної оборони до розвідки служби відносяться воєнна розвідка (СІ-Ай-Ей) та органи внутрішньої безпеки (Еф-Бі-Ай). Воєнна розвідка збирає дані про воєнний стан дійсного чи можливого противника поза метрополією, а Еф-Бі-Ай веде боротьбу з життєво небезпечним ворогом — з ворожою розвідкою та підірваною діяльністю в державі. Здобути цими двома органами дані поступають в Центральне Розвідне Бюро і після відповідної класифікації та аналізу, у формі окремих рапортов, передаються Президентові.

Система праці Еф-Бі-Ай є настільки утончена, а її наслідки — ефективні, що ця організація загалом прий-

нято вважати за найліпшу розвідку організацію Америки. Але інакше виглядає справа з воєнною розвідкою. Якщо технічно і організаційно американська воєнна розвідка стоїть на високому рівні, а американські розвідники можуть діяти не гірше, а може навіть і ліпше за розвідників інших держав, то напрямки праці, точніше, неправильні спрямування зусиль і помилкове уявлення про те, що може і що повинна зробити сучасна воєнна розвідка — зводять її до рівня нижчого від розвідки деяких інших держав. Ще не так давно діяльність воєнної розвідки обмежувалася збиранням даних про кількість, організацію та розміщення збройних сил противника. Тепер політичне керівництво і воєнні командири мусять мати докладні й своєчасні дані про загальний воєнний потенціал противника, про його бойовий та моральний коефіцієнт, а головне, перед сучасною розвідкою відкривається нове і дуже важливе поле діяльності — досягнення наукової думки противника. Очевидно, що противник, хоч і часто просто наслідують на "п'яти" поляки. Звідси слава про українських співаків та танцюристів. Паше рознесла по всій країні і навіть стала привадою для закордонних туристів. Ця добра слава дійшла і до найвищих офіційних кіл.

Поточного року, уряд Бразилії зробив один виянок у проведенні всенародного міжнародного фестивалю в столиці країни, включивши до його програм також виступи українців з Парани. Міністерство Освіти і Виховання Республіки, через споріднених з ним Департамент у Парані, запросило прибути до Бразилії українських аматорів мистецтва. За наказом канцелярії Президента країни, до головного міста Парани, Куритиби, в суботу, 22-го червня, приземлилися два великі військові транспортні літаки і повезли 70 українських співаків та танцюристів до столиці.

Українцям довелося там виступати мало не впродовж цілої доби (із вступним словом про Україну, українські змагання і українську культуру). Двічі вони показували свою програму на самому фестивалі, один раз на телебаченні та ще, на окреме запрошення міністерства Освіти і Виховання Федерального Уряду, п. Пауло де Тарсо, в помешканні останнього. До речі, візита у міністра почалася... децьо 2-й години по-півночі і затягнулася до світанку. Таке надмірне навантаження молоді люди витримали блискуче. За їхніми словами, якась невидима невідомо сила ввесь час тримала їх на ногах та й при добром здоров'ї і гуморі. Що ж, у молодому віці, а до того ж при загальній увазі та про успіхах на кожному кроці, так цілком можливо. А уваги й успіхів їм зовсім не бракувало.

Згідно побажань Департаменту Культури естада Парани, українські виконавці ходили вулицями бразилійської столиці у своїх національних строях, викликаючи в місцевому населенні надзвичайне зацікавлення до цього. Між іншим, мешканці столиці спочатку думали, що це якісь особливі строї так званих "галасу" з естада Ріо Гранде до Сул. На кожному кроці до-

Михайло Калмиченко

НАЙБІЛЬША УКРАЇНСКА ПОДІЯ В БРАЗІЛІЇ

Неділю, 23-го червня, позавчашним сумнівом стала знаменним днем найбільшої української події в Бразилії. Навряд чи про щось подібне могли навіть мріяти перші українські емігранти з-перед шестидесяти і тріох років, що тоді з'явилися на неозорих бразилійських теренах. Вся справа виглядала так:

У Бразилії, столицюю містості Країни, щороку відбувається всенародний фестиваль міжестетських досягнень. Кожне естадо на той фестиваль висилає свої найкращі мистецькі сили, переважно співаків та танцюристів. Досі в цьому всебразилійському фестивалі ніколи не брала участі жадна етнічна група населення країни. Щорічні фольклорні фестивалі, але з участю майже всіх етнічних груп, відбуваються і в естаді Парани. І саме паранські фестивалі набули в Бразилії найбільшого розголосу та популярності, застариюючи собою всі інші. Обов'язково належить підкреслити, що на паранських фольклорних видавництвах завжди перше місце здобувають українці, хоч і часто просто наслідують на "п'яти" поляки. Звідси слава про українських співаків та танцюристів. Паше рознесла по всій країні і навіть стала привадою для закордонних туристів. Ця добра слава дійшла і до найвищих офіційних кіл.

Поточного року, уряд Бразилії зробив один виянок у проведенні всенародного міжнародного фестивалю в столиці країни, включивши до його програм також виступи українців з Парани. Міністерство Освіти і Виховання Республіки, через споріднених з ним Департамент у Парані, запросило прибути до Бразилії українських аматорів мистецтва. За наказом канцелярії Президента країни, до головного міста Парани, Куритиби, в суботу, 22-го червня, приземлилися два великі військові транспортні літаки і повезли 70 українських співаків та танцюристів до столиці.

Українцям довелося там виступати мало не впродовж цілої доби (із вступним словом про Україну, українські змагання і українську культуру). Двічі вони показували свою програму на самому фестивалі, один раз на телебаченні та ще, на окреме запрошення міністерства Освіти і Виховання Федерального Уряду, п. Пауло де Тарсо, в помешканні останнього. До речі, візита у міністра почалася... децьо 2-й години по-півночі і затягнулася до світанку. Таке надмірне навантаження молоді люди витримали блискуче. За їхніми словами, якась невидима невідомо сила ввесь час тримала їх на ногах та й при добром здоров'ї і гуморі. Що ж, у молодому віці, а до того ж при загальній увазі та про успіхах на кожному кроці, так цілком можливо. А уваги й успіхів їм зовсім не бракувало.

Згідно побажань Департаменту Культури естада Парани, українські виконавці ходили вулицями бразилійської столиці у своїх національних строях, викликаючи в місцевому населенні надзвичайне зацікавлення до цього. Між іншим, мешканці столиці спочатку думали, що це якісь особливі строї так званих "галасу" з естада Ріо Гранде до Сул. На кожному кроці до-

ПАК-В'ЯЗАНКА "Запорожець" (з публіки); "Гопак балетний"

Столичні глядачі й слухачі цієї української фестивалю сприймали все те, як кажуть, "з затримкою", але з яскраво виявленим подивом, кожної хвилини бурхливо оплескуючи українські пісні і танки, а в окремих місцях, то й переходили в безперервну ляскавину долонями, заглушуючи музичний супровід, однак вправно підтримуючи ритм. Під доломи притулювали, наприклад, майже в цілому промішли "Коломийки" та "Гопак". З пісень, здебільше, найпомітніше враження на аудиторію справили дві мелодійно та гармонійно цілком протилежні речі: "Садок вишневий", "Орлиця", "Коломийка", "Козачок", "Гопак-В'язанка", "Запорожець" (з публіки); "Гопак балетний".

ВІД МИТРОПОЛІТИ КАЦІ ВЛАДИ ЗАКЛИК ДО УКРАЇНЦІВ КАТОЛІКІВ

(3 нагоди Тижня Поневолених Націй)

Минуло вже 18 років, як воєнний буревій болочою вдарило по різних народах світу, а зокрема по українському народові, одначе для багатьох народів не зійшло ще сонце свободи. Хоча замовили смертосні гармати, хоча затихли скрегіт танків, хоча не чути вибухів нічних бомб, але полетіли для численних поневолених народів дощі нещастя. Хоча від 1939 до 1945 року згинуло в часі війни 34 мільйони людей, однак це досі багатьом народам є важко жити в більшовицькій неволі. Хоча по світовій війні люди відбудували 50 мільйонів знищених будинків, але ніхто не відбудував українським народам церков, монастирів, шкіл, притулків, домів і народного та приватного майна, бо все забрала комуністична влада, яка людей перетворила в кріпаків.

В цьому тижні підкреслюємо болочий факт поневолення народів комуністичною оуладою, одначе "Тиждень Поневолених Націй" це не акція свопи на жорстоку дійсність цього поневолення. Воно не є тільки політичне, але також поневолення людської істоти.

Нам Митрополит Кир Андрій Шептицький загаву та висвітлює комуністичну систему, що в 1939 році в своїм пастирським посланні "Остерога перед загрозом комунізму". Цього Вожого Слугу Митрополита Андрія Шептицького ніхто не може підозрювати про вузький український націоналізм, чи шовінізм, бо ділами він доказав, що любов також між іншими народами й російський народ, організуючи російськ у католицьку церкву. Але щодо комунізму, то Вожий Слуга Андрій перестерігав нас не суспільство в Західній Україні, пишучи: "Трудно розуміти, до чого змагають комуністи, бо дотеперішній 19-тилітній досвід від 1917 року вказав, як на доломи, що коли більшовики говорили про свободу, розуміли неволю, коли говорили про добробут, там слово називали голод, коли говорили про раді, совсти — тим словом називали систему, в якій нікому не вільно висказувати свої думки, коли говорили про владу селян — розуміли систему, в якій селянин змушений до безплатної роботи, за яку не дістає навіть достаточного кусника сучасного хліба. А коли говорили про владу пролетаріату, то пролетаріатом називали касу, що "кров з народу витискала".

Також благаймо Бога, щоб зберігав Америку, нашу прибрану Ватківщину, від комуністичної дрявоти.

І Амвросій, Митрополит

МОЇ ЗУСТРІЧІ І РОЗМОВИ З ФРАНЦУЗЬКИМИ МИСТЦЯМИ

(І)
АНДРЕ ЛЕВІНСОН (André Levinson, 1887-1933). КЛОД ФАРРЕР (Claude Farrère, 1876-1957).
ВАН ДОНГЕН (Van Dongen, 1877-1963).

Жак або Яків Яковлевич Поголоцький народився в Києві. В час розквіту своєї кінгари в Парижі при вул. Бонапарт ч. 13, раз побачив Академії Мистецтв, він завідав видавничий діл і відкрив картинну галерею. Видавав монографію зшити про мalarію і різьбярів французькою мовою. З тих видань моя пам'ять зберегла одну, про Жака Ліпшица. Я знав його і відвідував у маленькому білому помешканні, на ч. 12, вул. де Сент-Пієр. Тридцять п'ять років тому він з ним знову зустрілися на мій ретроспективний виставці в Нью Йорку, в Українському Інституті. Він приїхав спеціально здалека побачити виставку, і я довго балакав з ним по-приятельськи. Його кубістичні скульптури ми бачили в Фундації Варнеса, де вони так знаменито приміщені. У склад видання Поголоцького увійшов Андрій Левінсон, якого я особисто не знав. Під його проводом уже відбулася кілька виставок. Як одного зимового воєнного діяча бачив я, як книгарню переходив нумедний п'яний. Інша мов

напрямом і наче ніс перед собою високе черево. Воно почалося з підборіддя і спало півкулою на ноги. Він ніс бачив, та йшов упевнено, похитуючи то вправо, то вліво ритмічно головою і виставляючи наперед свій монументальний ніс. Зупинив свого живота передо мною, знав капелюха-малюк і промовляв, проносивши мене своїми інтелігентними очима: "Андріє Левінсон. Якщо не помилюся, ви Грінченко? Мабути, ви й гадки не маєте, що я писав колись про вас у Петербурзі, коли ви виставляли там свої кубістичні картини і так самопено вигосили свою доповідь про сучасне мистецтво". (Частина цього викладу була надрукована в журналі "Аполлон", квітень-травень 1913 р., за редакцією С. М. Ковського.)

Була це зустріч, під час якої в нас зав'язалася симпатія і приязнь. В тісненькому кабінеті в антресоль кінгари ми довго говорили і наприкінці цікавої розмови кумедний петербуржець мене запитав: "Чи не хотіли б ви мати в нас свою виставку? Після виставки Бориса Гігорського, яка щойно закінчилася, буде Грінченко". Я радо погодився і запросив Левінсона до Фонтене о Роз оглянути мій паргдорський дорібок і скласти відповідний ансамбль виставки.

Андрій Левінсон походив з французько-жидівської буржуазії, в крайньому розумінні цього слова, родили, яка під час французької революції бігла в Петербург. Недиво, що він, не зв'язаний на свій не надто вродливий вигляд, мав витончений манієр, був з усіма надзвичайно чемний і говорив по-французькому як справжній парижанин, без жадного слов'янського акценту. Пам'яті Левінсона була підручником, а його неспокійна культура охоплювала всілякі: література, театр, танок античний і сучасний, мистецтво, кіно... Все це йо-

му стало в пригоді і вивело з матеріальних злиднів на шлях європейської слави.

Після відвідин у мене в Фонтене о Роз, Левінсон обіцяв написати передіє слово до каталогу виставки. Перед тим поділили мені побачитися з Клод Фаррером, роман якого "Людина, що бігла" я читав ще в Константинополі. "Цей ушлявлений "гурчин", як він себе називав, нам допоможе своїм авторитетом" — підбадьорював мене Поголоцький.

Клод Фаррер зустрів мене мило у компанії золотоволосої і молоді красуні-дружини, у своєму інтимному помешканні в дільній Пасі при вул. де-Віан ч. 32. Вільним жестом морського екс-офіцера показав на камінь, розглядав повільно свою плоску, барви перцю і солі шевелюру і взяв до рук акварелью Стамбулу, одну, другу... Я зарас спостеріг, що паше Фарреру мало що знавалося в моїх акварелях і гвадлах. Не раз він перевертав акварелью догори ногами і запитував, що це: корабель чи св. Софія? Недаремно в своїй передмові до каталогу доглянув він у моїх акварелях якесь світлоблещіє з африканської Сагарі... Я левен, сказавши мені, що Ван Донген зацікавиться вашими гвадлами. Ось моя картонка, як зараз його знайдете дома на Порт Дофін, Вілла Саді".

Уклав я поквапно в коробку свій крім і, поспішаючи, незграбно повернувся в своєму пальто широким жіночого крою — шийла паргдорські дари, — і, о лешенько! — не схамівся, як за спійною цюс геліуло на долівку з лискучою дубового паркету. З високою триниюкою полетів горщик з квітами. Якій скандал, який сором! Гірко стояв і дивився на черепки, корінь, землю. Ніяково, з усмішкою поглядали паше Фаррери: "То нічого, то наша вина, заспокоювали його мене" — квіти загоді розрослися".

До Пасі чимчикував я вздовж Бульвонського лісу, йшов пішки мило 3-4 версти. Розшукав пашівон Ван Донгена. Задзвонив. Козачок відчинив двері і за хвилину почув а важкі кроки на сходках. Передо мною стояв сам Ван Донген, високий, з маленькими блакитними очима на рожевому обличчі. З робітні зійшов надолу у білому халаті, заплямованому цятками свіжої фарби. Може зараз, подумав я, знайдеш він на портрети якоїсь худорлявої американки-аристократки велетенські мігдалові очі, підкреслені чорним олівцем? Такі очі, огненні рум'яні, зелено-помаранчеве суцтво з декількома бачив я на Монмартрі в студії оригінала-голландця, куди я потрапив, не знаю як, добрав 52 року тому... Тепер переглянувши всі акварелі і гвадлі без жадного слова зважав збоку Ван Донгена, і лиш під кінець він спитав: "Чи ви вчилися в Академії?" — "Ні, відповів я, я пройшов приватну академію, а проти офіційних академій я все своє життя змагався, валив там мертві графетні більоністи".

Виставка відкрилася в лютому 1922 р. Каталог її мав дві передмови, Левінсона і К. Фаррера. Кілька ілюстрацій. На відкритті — ні прогити, ні пролізти. Паше Фаррера, паше Ван Донгена, елегантні панове, дружина турецького амбасадора... — "Чи ти продав щось?" — питала мене багато років пізніше моя дружина. — "Жадної речі, навіть на 10 франків! А втратив на рами (що їх робив самотужки) останні су!".

А все ж така від цієї виставки започаткувалася в Парижі мистецька кар'єра українського бурлака... Провінція тоді жистецький журнал, "Амур де л'Ар", редактором якого був видюєдущий Люб Вовельс) до кінця життя прихильно про мене писав і навіть закупив на виставі моїх "Морських імажів", а секретарем Вальдемар Жорж, відрукував статтю Левінсона про мою виставку (березень, 1922 р.).

РІДЖАЙНА В ПОКЛОНІ ШЕВЧЕНКОВІ

3 роки тому заіснував у Ріджайні Клуб Українських Визисемів "Професіоналістів", який гарно розвивається. Урва Клубу поставила собі за завдання допомогти "закрипті" і збагатити українські надбання в цьому місті. Кожного місяця відбуваються "сходки", на яких є окремі програми. Цього року в березні, дні народних квіток, вилежне місце на сходках присвячено темі Т. Шевченка. В середу 7 березня ц. р. в год. 6.30 вечора зійшлось до готелю "Плейн" 40 осіб. Сходки відкрив Юр. Процюк, голова Клубу. У частині привітання роковинам Шевченка, Василь Лісак сказав коротке слово по-англійськи про поета, а Іван Мельник відчитав по українськи і по англійськи кілька віршів Тараса. Одарка Соколик, головний доповідач вечора, говорила про роль української літератури в Канаді від початків поселення. Вона ствердила, що нападські автори у своїх письменницьких спробах черпали сили і надхнення із поезій Т. Шевченка.

Чергового дня, то є в четвер 7 березня ц. р., із радіо-силу СКРМ передавано від год. 8 до 9 вечора українську програму, в якій члени "творчої Великої Поези", Крим передачі відповіли до хвалі, музиканти, вokalники, творили було дві короткі промо-по на англійськи і по українськи. Програму приготував д-р Богдан Казимира та його кермував.

В п'ятницю 22 березня ц. р. в серії доповідей БУК, що відбуваються в аудиторії під церквою св. Василія, цікаво говорив Володимир Сагін на тему Шевченку у відношенні до Москви.

Завершенням відзначували роковини Шевченка був

50-ліття смерті Лесі Українки в Сиракюзах

12-го травня Окружна Рада відібрала Союзу Українок Америки Амстердам, Бофало, Рочестер, Сиракюзи та Ютика улаштували свято Лесі Українки з нагоди 50-ліття з дня її смерті. Та це свято припало на день матері, тому на початку перед завісу вийшла Оксана Сенік і прочитала вірш: "На свято матері" — Ганни Черній. Мала дівчинка, але так упевнено й просто проказала цей віршик, наче дома своєї матері, а не перед залом по берегах переповненого слухачами. І це мудрий був почин свята, бо саме вік нагадав присутнім, на який день це свято припадає.

Програму відкрила голова Окружної Ради США п. Марія Когутак, яка відмітила, що в нас увійшло в традицію улаштувати Свято Героїнь. Та цього року припало і 50-ти річчя з дня смерті Лесі Українки, тому це Свято присвяти-ли її постаті. Саме вона є своє життя в своїх творах змалювала за країне майбутню Україну і своєю поезією спри-чинилась до виховання ба-гатьох героїв, що поклада-ли свою Батьківщину.

Реферат про творчість і життя Лесі Українки прочи-тала п. Люсія Демиденко, не-бога Лесі Українки. Нам не приходило ще чути такої яскраві доповіді про всі ета-ни творчості нашої Поезеси-ти і її змагання за рівнопра-вість жіноцтва. І присутні ши-

сценка "Тарас настронку" на-лежно виведена Юнім СУ-М-ом. Данило Федорчик від-деклямував "Під Берестеч-ком", а його брат Миросла-в, "Сон" по англійськи. Опис-ля "Віс вітер" на акордеоні у ви-конанні Василя Патикивича і деклямація "Ой трий шляхи" у виконанні Гені Яніської продовжували програму. Ці-вочий хор СУМ-у мелодійно відспівав: "Нащо мені чорні брови", а Маруся Кірюк, уч. 4 класу, гарно віддеклямува-ла "Тарасова ніч". Заслужені оплески і подив у глядачів отримали виконавці націо-нальних танків, які ввели "Гудула", "Вітерець", "Жени" і "Гопак колом".

Програма добігала кінця. Ірена Сітлена віддеклямува-ла "Пророк України", а хор Юного СУМ-у відспівав "По-клін тобі, Тарасе" і "Учїтєся, брати мої".

Відспівання національних гим-нів закінчено це достойне вшанування роковин наро-дження Т. Шевченка дітво-рою міста Ріджайни, столиці Саскачеванської провінції.

Треба ще згадати, що у ц-х відзначуваннях участь брали посли українці, члени Саскачеванської легляції у з мін. О. Кузюком на чолі та, що в церкві під покровом св. Духа було відправлено пана-хиду за спокої душі поета.

Воєнні проблеми політики миру

(Продовження із стор. 2-ої)

спеціальних шпигунських ме-реж та агентів — одиноким, розсіяним по цілому світі. А-мериканська розвідка цього собі дозволити не може, бо во-на не має на це ні фондів ні уповноважень.

Хто в цьому винен? Деякі критики пробують шукати винних серед провідних кол. В-якомує відношенні це при-вильно, але, головною причи-ною, неупіху американської закордонної політики є тради-ційний американський консер-ватизм, який все ще існує се-ред всіх пропарків американ-ського суспільства і з яким увесь час приходиться боро-тись Президенту та іншим членам його уряду.

Другим фактором, на який орієнтується Президент у своїй закордонній політиці є, як було вже згадано, діяльність воєнних науково-дослідних інститутів. В обов'язок цих ін-ститутів входить використання промислових "потенціалів" краї-ни для рішення воєнних про-блем. Ці інститути, що є організатором наукової праці в збройних силах і ролі їхні є надзвичайно важливі.

Для Америки одиникий шлях забезпечення переваги над СРСР, як над потенційним противником, полягає у використанні свого технічно-го генія для випередження

това. Досвідчену співачку тепло зустріли присутні і кожен її номер викликав бур-хливі овації. Та не менш ува-ги приділено гарному суп-роводу на піаніно, що його вела абсолютна Люба Це-гельська.

Свято закінчилося третьою дією твору Лесі Українки: "Воярня", що її виконала театральна група США м. Си-ракюзи в складі: Ніни Ново-хатської в ролі Оксани, Івана Слопського в ролі Степана та Миколи Новохатського в ролі Гостя. Прекрасна гра всього ансамблю захопила всіх при-сутніх, але створений п. Іва-ном Слопським тип Степана, що він подійняв гру "І вгам, і вгам" викликала щирі огиди до такого гатуку лю-дей. Тож саме ця невелика сцена показала нам, що Сира-кюзи мають міцні артистичні сили і нам дивно, що тут до цього часу не створено арти-стичного колективу, який міг би обслуговувати всю нашу Округу.

Свято закінчилося і при-сутні на залі встали і проспівали Національний гимн, на-че стверджуючи, що не зги-нула надія нашого народу на сили нашої еміграції, яка не погодилася жити під ярмом новітнього окупанта України і тут, у вільній країні Аме-рики гартує свої сили та чекає слушного часу йти на звіль-нення своєї Батьківщини від московської комуністичної навали. С. С.

Оксана Мірза стала „Мис.Ст. Пол”

Оксана Мірза

мира та Ольги. Оксана є та-кож членом такої ж групи „Верховина”.

Оксана походить з Закар-паття, яке з батьками поки-нула в 1944 році, швидко по-народилася. Потім еміграцій-ний шлях повів родину Мір-зів до Бельгії, з вілти до „Ан-стралії”, й врешті до ЗДА. Хоч не вихована на Україні, Ока-на володіє бездоганно укра-їнською мовою, що в один голос підкреслюють аме-риканські газети в своїх репор-тажах про неї. Кеєня Мір-за, її батько Михайло, Мама і брат є членами 487 Відділу УНСоюзу в Міннеаполісі.

А. В.

Уряд Здоров'я остерігає проти споживання сирих і м'яко зварених яєць

Вашингтон. — 11-го липня появи-вся в Уряді Здоров'я видав осто-рогу, щоб не їсти м'яко зваре-них або і сирих яєць, бо у східно-північних степах по-явилася „Недуга” кишків-ника, яку спричиняють шис-тисливі бактерії. Найбільше ви-падків зазедужань було в шпиталях, де також легко ствердили, що зазедужання спричиняють не добре зваре-ні яйця.

КЛИЧ: Свій до свого!

Обов'язує також у життєвому забезпеченні.

ЗАБЕЗПЕЧИТЬСЯ в

УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ!

Д-р Володимир СТАНЕЦЬКИЙ

виїхав на літній відпочинок і ординація буде закрита

від 13-го до 30-го липня 1963 р.

Від 30-го липня буде даліше приймати хворих за попереднім згодошенням.

Д-р ІВАН МАНАРЕВИЧ

виїхав на літній ферп

Ординація закрита від

11-липня до 25-го липня 1963 року

Повідомляємо Приятелів і Знайомих, що В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ НАШОГО БАТЬКА та ДІДУСЯ

бл. п. АНДРІЯ ШИМАНСЬКОГО

буде відправлено

ПАНАХИДА

у ВІСНОК, дня 16-го ЛИПНЯ 1963 р.

о год. 8-й у вечері

в Українській Православній Церкві

СВ. ПОКРОВИ,

2223 Mashie Street у ФІЛАДЕЛЬФІ

РОДИНА

Увага!

ДІТРОИТ, Міш.

Увага!

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ

Відділів Українського Народного Союзу в Мішіген

запрошує членство унсоюзу, членство всіх інших БРАТСЬКИХ СОЮЗІВ ТА ВСЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДСТВО МЕТРОПОЛІ ДІТРОИТУ, ВІНДЗОРУ, ТОЛІДО І ОКОЛИЦЬ НА

Союзовий День
(МІЖСТЕЙТОВА ЗУСТРІЧ СОЮЗОВЦІВ)

— що відбується —

В НЕДІЛЮ, 21-го ЛИПНЯ 1963 Р. НА „ДІБРОВІ”

У ПРОГРАМІ:

- ✓ Відкриття.
- ✓ Дозвілля, розваги для старших та молоді.
- ✓ Привіти представників братських союзів.
- ✓ Льосування цінних вигравів великої фантової лотерії.
- ✓ Дитяча лотерія.

БУФЕТ-КУХНЯ ПІД ЗАРЯДОМ ПАЦЬ З КОМІТЕТУ.

Комітет

БАТЬКИ! Загляньте до молоді Ваших дітей з наїс-таришою, найбільшою й най-багатішою українською націо-нальною установою поза ме-жами Батьківщини, якою є Український Народний Со-юз, щоб завантити їй кращу будучність, а наші грома-ди у вільній світі нового свідо-мого члена.

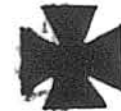

Видання Об'єднання Українських Жіночих Організацій Америки, Інк. Зредгувала СТЕФАНІЯ ГАЛІЧИН Обгорта мистецтво П. ХОЛОДНОГО. Ціна книжки 2.— дол. в твердій обгорті з обрізаними вигравими \$2.50 Книжку можна набути в "СВОБОДА" 81-83 Grand Street Jersey City 3, N. J.

ГОЛОВНА РАДА БРАТСТВА УСС

ПОВІДОМЛЯЄ

своїх Членів і все Українське Громадянство, що у Львові, дня 11-го липня 1963 року померла

Д-р Олена СТЕПАНІВ

кол. хоронужий УСС, четар УГА.

ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ!

Придбайте для своїх дітей! Питайте по книгарнях! Найкращий ПІДРУЧНИК для початкових класів рідношкільного українського парафіяльного шкільництва — це

МИКОЛИ ЩЕРБАКА

ВІРШОВАНА АБЕТКА

у виданні УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ і „СВОБОДИ”.

Ілюстрації — ЕДВАРДА КОЗАКА.

ЛЮКСУСОВИЙ, КРЕЙДОВИЙ, ВІЛИЙ ПАПІР.

Ціна — 1.50 дол.

Замовлення і належність слати на адресу:

СВОБОДА

P. O. Box 346 — Jersey City 3, N. J.

НАЙБІЛЬША УКРАЇНЬСЬКА ПОДІЯ В БРАЗИЛІЇ

(Закінчення зі сторінки 2-ої)

шнелі" і "Сусідки". Бразилійська публіка взагалі дуже експансивна, що зайвий раз підтверджується на українських мистецьких виступах у Бразилії.

Наслідок — надзвичайно добрий. Українці поповнили глядацькі і слухачів, пресу, радіо, телебачення та міждодатні чинники. Всі без винятку численні відгуки — надзвичайно захоплені, для українців найкращі та найбільш потішні. Найпопулярніші часописи столиці Бразилії та міста Ріо де Жакейра тріумфально відзначають українське народне мистецтво і з глибокою подякою говорять про українських мешканців (емігрантів і тут родинників) країни, які те мистецтво перенесли через океан, зберегли його, а тепер ним багатують загальну культуру Бразилії. З того всього, наведемо тут окремі висловлювання міністра освіти й виховання Бразилії п. Пауло де Тарсо, які бразилійська преса подає в офіційному характері, в характері підсумків фестивалю та плямів на майбутнє в галузі дальшого розвитку народного мистецького фольклору в країні. Варто тут же зазначити, що новий міністер походить з північних етат, з українською еміграцією в Парані і взагалі на півдні Бразилії (Сан-Пауло, Санта-Ка-

перей. Український Групи, досягнення якої є здобутками також усього бразилійського мистецького фольклору.

Таким чином, після постійних першостей у Парані, Українська Фольклорна Група вийшла на перше місце і у всенародному фестивалі Бразилії, що оце тепер відбувся в столиці країни. Українська Група на тому фестивалі була не тільки єдиною з усіх інших етнічних груп, але вона єдина представляла там етатод Парана. Отже, сьогодні українське народне мистецтво знайшло поселення у Парані офіційно, до найвищих державних чинників включно, визнано складовою частиною цілого народного мистецтва Бразилії, тим самим українська культура може набути собі тут широкі громадянські права, звичайно, якщо належно будуть провадити справи самі українці в Бразилії та їхні організації. За освітлення такого стану, здається, уперто змагаються українці Канади.

Досі в Бразилії умови для етнічних груп не виглядали так добре. Всім же тут в пам'яті так звана "націоналізація", проводжувався за диктатури Жетуліо Варгаса, коли все не-бразилійське (не-португальське) було суворо заборонено та роз'явлено, в тому числі і українське. Теперішній федеральний уряд вважає себе наслідником Жетуліо Варгаса (переважно походять з партії "ПТВ"), які створили і довгий час очолювали Жетуліо Варгас, тому, слід вважати, що зміни відносно етнічних груп у Бразилії зайшли такі вирішальні характеру. Через те перспективи перед українцями Бразилії відкриваються доволі привабливі. Хоч загальний стан країни залишає бажати собі багато й багато кращого...

Звернувши увагу бразилійської преси і той факт, що там же, в столиці, присутні відомі українські діячі, які урядів з півночі, офіційно запросили Українську Фольклорну Групу приїхати до їх етат на гастролі, всі копії подорожжів покриває їх уряд. Запрошено українців приїхати до міст Араукари і Сан-Луїс. З усього видно, що провідні бразилійські особистості з культурної діяльності мають на думці поширити та поглибити вплив українського народного мистецтва на формування бразилійського фольклору. Кажемо формування, бо воно, власне, стійко тепер виробляється. Поза надзвичайно простими й сюжетово примітивними — кобзарськими (двоє юнаків, одна дівчина, горілка й довгий ніж) двома трьома образами "гаушо" та сучасні негритянсько-екзотичною (що майже скрізь — і в Бразилії, і в Чилі, і в Перу, і в ЗДА — в тому фольклорі більше нема нічого. Через те в етаті Парана вже від років культури фестивалі етнічних груп (португальської, еспанської, австрійської, української, голландської, японської, польської та ін.) з розрахунком, щоб з того згодом з'ясувалося, що з кращого, бразилійський фольклор. Впадає в очі також зацікавлення "гаушо" українським народним мистецтвом, що особливо виявилось під час недавнього відкриття Площі України в головному "гаушо" — місті Порто-Алегре. Тепер подібне явище спостерігаємо вже і на всесвітньому конгресі, правда, наразі виключно тільки щодо Української Групи.

Тут теж слід зазначити, що за свідченням дійсності, бразилійський слухач і глядач найкраще такі сприймає українське народне мистецтво (хорове й танцювальне), воно йому більш зрозуміле й приємне навіть за таке ж мистецтво португальське та еспанське. Бразилійці також винятково подобаються українські народні строї, головні вишивки, українські величезні писанки тощо. Вияви тако-

Прем'єр Австралії Роберт Гордон Мензіс перебуває тепер у ЗДА і конференції з президентом Кеннеді в справі австралійсько-американських взаємин. На фото: прем'єр Мензіс (поосередіні) з австралійським послом до ЗДА Говардом Білом (зліва) в розмові з президентом Кеннеді в Білому Домі.

Вісті з Каліфорнії

Свято матері — силами дітей

Якщо не згадати декорацій сцени з образом Божої Матері, влаштованих Богданом Гіркою, та участі пані О. Романюк, яка, с'явши воліючи Матір-Україну, деклямувала "Молитву Матері" У. Кравченка, вся програма в День Матері 12 травня в Народному Домі в Лос-Анджелесі була виконана дітьми. Тут можна було бачити і учнів школи народних танків пана Гіри, і учнів школи фортепіано Лесі Курленко, і учнів школи при церкві св. Андрія Первозваного та "Рідної Школи". Виступали й найменші з новозаснованого гуртка т. зв. "жовтодітків" Соні Березовської. Дошкільних дітей підготували до свята члени Відділу Союзу Українок в Лос-Анджелесі. Крім групових виступів, брали участь окремі учасники: Христия Осада (декл. "Молитва за Маму"), Марія Цап, Леся Полотнянко і Катерина Гірка ("Три Матері — Матір Божу, Матір-Україну і Рідну Матір"), Богдан Стойко ("Трихвостий"), Всеволод Гірка ("Аве Марія" — на скрипці), та Вибацький і ("Маму" і "Я від вас відіжджу" — на акордеоні).

На закінчення діти дістали премії і вручили своїм мамам на заміну. Така організація Дня Матері силами самих дітей добра та має справді великий і глибокий зміст.

Юлій Іж. Л. Романюк. У зв'язку з 65-ти літтям та переходом на емеритурі п. Леоніда Романюка відбулося 26-го травня в залі Народного Дому прийняття, що його організував громадський комітет Лос-Анджелесу. В цей спосіб українська громада шанувала 40-літній ювілей військової, громадсько-політичної та церковної діяльності визначного українця в Лос-Анджелесі. Численні промови на святочному обіді підкреслили заслуги ювілянта — сотника Української Армії в боротьбі за свободу України, його енергійну працю

го сприятливого ставлення до українського народного мистецтва вже не раз пробивалися і через пресу, і через виступи міждодатніх осіб, не кажучи вже про численні відгуки та сприйняття для українців розмови звичайного бразилійського громадянства.

Відтак, не доводиться дивуватися, що вибір Федерального Уряду для участі у всесвітньому конгресі народному мистецькому фестивалі певної етнічної групи спинився саме на Групі Українській, а уряд етат Парана надав наші Групи на тому фестивалі повне представництво від південно-східного фольклору. Як бачите, день 23-го червня позначив найбільшою українською подією в Бразилії.

Широким колом українського громадянства і українським організаціям у Бразилії, нам здається, сьогодні випадає дуже слушна і сприятлива пора, щоб певною мірою запровадити українку в систему державного шкільництва, боля покищо етат Парана. Коли маємо тепер найбільшу українську подію в Бразилії, то її кінцею слід капіталізувати.

Михайло Каленюк

Михайло Каленюк

HELP WANTED FEMALE

Нагода для РЕСТОРАНАХ МЕДІСЕТЕР Шифти 3-11 і 11-7 Добра платня, відмінні платні, бонуси, преміальна атмосфера. Телефонувати або писати: Mrs. Jeanette Hauptman WESTCHESTER SQUARE HOSPITAL 2475 St. Raymond Avenue Bronx, N.Y. TA 8-6600

REAL ESTATE

ENGLEWOOD, N. J.

НА ВЕРШКУ. 20 хвилин до Нью-Йорку, 1/4 акра, 4 спальні, великі шафи, 3 лазні, магоні панелі в ідальні, 70 ft. височинний підвал, "air conditioned". Подвійний гараж, двері електричною контролювані з авто. \$85.000.

Mr. SCHAFFRAN—owner 201 LO 8-1043 or N.Y.C. JU 6-3233

RESORT

in beautiful CATSKILL MTS. Opportunity of lifetime. Old established 25 bedroom, kitchen, dining room fully equipped, natural swimming pool, 7 acres of land on main hwy Rt. 28 N. Y. Bus stop at door. Price \$38,000, down payment \$12,000, balance mortgage. MATYAS LODGE PINE HILL, N. Y.

ASTORIA, N. Y.

6-род. мур., 5 кімн. апартаментів. Прямі \$4,900. Високо статус. Ціна \$29,750. Закрито в ліпні в суботу і неділю.

GENOVESE REALTY RA 8-1120

MANHATTAN:

East 5th St. біля Авт. "A". Додаток: \$11,555.00. Ціна: \$65,000. East 5th St. біля 2nd Авт. 19-род. Додаток: \$12,027. Ціна: \$66,000. East 6th St. біля Укр. Школи. 10-род. Додаток: \$8,500. Ціна: \$44,000.

East 6th St. біля Укр. Школи. 10-род. Додаток: \$7,000. Ціна: \$37,000.

2nd Avenue біля Укр. Школи і церкви 28-род. і 7 кімнат, все реконструйовано. Ціна має сенс. Додаток: \$30,000. Ціна: \$200,000.

Рівночасно з 3-ми доми на St. Marks Place в ціні від \$40 до \$75,000 і в інших диліжних великого міста, на 2, 3, 4 і 6 род. Приходьте або телефонуйте до

W. CHUPA

Lic. Real Estate Broker 240 East 6th Street NEW YORK 3, N.Y. Tel.: OR 4-5340 (по год. 6-18 GR 7-6131)

ОКОЛИЦІ ЗООЛОГІЧНОГО ПАРКУ

2-род. 3 по 5 кімн. мешкання, напроти парку, височинний підвал, оліва. Ціна \$16,800. 8-род., чини \$7,226, ціна \$33,000. 9-род., чини \$6,564, ціна \$28,500. 13-родинний, чини \$9,000, ціна \$41,000.

172 вул. Е. 936. 14-род. + два склади, нарізний, чини \$11,628. Ціна \$46,000. 189 вул. 12-род., чини \$6,700. Ціна \$20,000.

W. KOZICKY 391 East 149th Street BRONX, N.Y. ME 5-4422

В БІБЛІОТЕЦІ "ВЕСЕЛКА"

дитячого журналу появилася друком книжечка

Ірина НАРІЗНОЇ

Назна про трьох ведмедів

Ілюстрації й обкладинка Петра ХОЛОДНОГО Ціна: 0.50 дол. Замовлення і надіслання просимо надіслати до: SVOBODA P. O. Box 346 JERSEY CITY, N.J.

ПЕТР ХОЛОДНОГО

П. О. Box 346 JERSEY CITY, N.J.

Тьран, 5065. Несподівана допомога!

Саме тоді, як очайдушні втікачі мали надію, що їм вдасться втекти від їхніх ворогів, — професор Суттон спотикнувся і впав!

ПОШУКУВАНИ

ЗАВАНОВАНИ РАДІО-ОПЕРАТИВІСТІ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІДДІЛУ ГОЛОСУ АМЕРИКИ.

Праця у Вашингтоні, Д. К. Кандидати мусять мати мінімум три роки безперервного досвіду у публікуванні, писанні і редагуванні аналітичних новин, скриті статті, аркуші або документальні статті і т. д. українською мовою для передавання за границю або публікування.

В цей досвід мусить бути включений також надгляд над персоналом письменників і редакторів. Подання на працю можуть подавати особи з цим усім кваліфікаційним, що знають українську мову, як свою рідну. Мусить бути громадянином ЗДА. Платня від \$9,475 до \$11,150 на рік плюс інші бенефіти, залежно від досвіду і здібностей апліканта і вислуду іспиту.

За детальними інформаціями і формами аплікацій писати до: Mr. Horace R. Holmes, Employment Officer, Personnel Division, U. S. Information Agency, Room 749, 1776 Pennsylvania Avenue, N. W., Washington 25, D. C.

У гостях добре, дома ліпше

Історичне оповідання. ЦІНА — 85¢

"СВОБОДА" 81-83 Grand Street JERSEY CITY 3, N.J.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ

Українського Народного Союзу

СЕРЕДА,

17-го ЛІПНЯ 1963 р.:

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Клоб Поступовий, 70 Вільд. о год. 7-й веч. в УН-Домі при 96 Fleet Street. — П. Костик, секр.

П'ЯТНИЦЯ,

19-го ЛІПНЯ 1963 р.:

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. Збори Т-ва Українська Січ. Відд. 170, о год. 6-й веч. в УНДомі при 90-96 Фліт вулиці. Приситесь членів приїхати свої виступи. — І. Грабар, секр.

Посмертні згадки

АННА СТРИКОВСЬКА, довголітня членка Т-ва Любов, 45 Вільд. УНСоюзу у Філадельфії, Па., упокоїлася в Вогні 2-го червня 1963 р., проживши 69 років, з яких 47 р. була членкою 45 Вільд. Богдана Покіяна в с. Володимир, Самбірського пов., Зах. України. Похована в тихому смутку мужа Василя, сина Лева, 2 доньки: Олену і Ану, 6 внуків. Веліччю були і с. членки УНС, 2 стрісний сестри, одну в Філадельфії і другу в Канаді. Похорон відбувся 6-го червня о. р. з церкви св. Володимира при участі Родичів і Членів Відд. Похована на цвинтарі Oakland. Вічна їй Пам'ять.

М. Сенік, секр.

РУТИЛО СЕНКО, довголітній член Т-ва Запорозька Січ, 367 Вільд. в Рочестері, Н. Дж. упокоївся по важкій недугі 29-го червня 1963 р. Похорон відбувся в Личині, Рогатинського пов., Зах. України, 2-го липня 1882 р. До Союзу вступив в листопаді 1916 р. Похорон в смутку і сина Івана та внучки. Похорон відбувся 1-го липня з похорон. заведення до церкви св. Йосафата, а відтак на приватній урочистості з членів і Членів Відд. В. П. П.

В. Пономір, секр.

АННА ГАВРИЛЕНКО, членка 5 Відд. УНСоюзу в Асторії, померла в Brook Field, Conn., по важкій недугі, проживши 48 літ. Остання мука Петра і сестру Жулю. Тіла Похорон поховано на St. Michael Cemetery при Асторії, при участі Родичів і Членів 5-го Відд. 9-го липня о. р. Вічна їй Пам'ять.

І. Сидор

АННА ГАВРИЛЕНКО, членка 5 Відд. УНСоюзу в Асторії, померла в Brook Field, Conn., по важкій недугі, проживши 48 літ. Остання мука Петра і сестру Жулю. Тіла Похорон поховано на St. Michael Cemetery при Асторії, при участі Родичів і Членів 5-го Відд. 9-го липня о. р. Вічна їй Пам'ять.

І. Сидор

АННА ГАВРИЛЕНКО, членка 5 Відд. УНСоюзу в Асторії, померла в Brook Field, Conn., по важкій недугі, проживши 48 літ. Остання мука Петра і сестру Жулю. Тіла Похорон поховано на St. Michael Cemetery при Асторії, при участі Родичів і Членів 5-го Відд. 9-го липня о. р. Вічна їй Пам'ять.

І. Сидор

АННА ГАВРИЛЕНКО, членка 5 Відд. УНСоюзу в Асторії, померла в Brook Field, Conn., по важкій недугі, проживши 48 літ. Остання мука Петра і сестру Жулю. Тіла Похорон поховано на St. Michael Cemetery при Асторії, при участі Родичів і Членів 5-го Відд. 9-го липня о. р. Вічна їй Пам'ять.

І. Сидор

АННА ГАВРИЛЕНКО, членка 5 Відд. УНСоюзу в Асторії, померла в Brook Field, Conn., по важкій недугі, проживши 48 літ. Остання мука Петра і сестру Жулю. Тіла Похорон поховано на St. Michael Cemetery при Асторії, при участі Родичів і Членів 5-го Відд. 9-го липня о. р. Вічна їй Пам'ять.

І. Сидор

АННА ГАВРИЛЕНКО, членка 5 Відд. УНСоюзу в Асторії, померла в Brook Field, Conn., по важкій недугі, проживши 48 літ. Остання мука Петра і сестру Жулю. Тіла Похорон поховано на St. Michael Cemetery при Асторії, при участі Родичів і Членів 5-го Відд. 9-го липня о. р. Вічна їй Пам'ять.

І. Сидор

АННА ГАВРИЛЕНКО, членка 5 Відд. УНСоюзу в Асторії, померла в Brook Field, Conn., по важкій недугі, проживши 48 літ. Остання мука Петра і сестру Жулю. Тіла Похорон поховано на St. Michael Cemetery при Асторії, при участі Родичів і Членів 5-го Відд. 9-го липня о. р. Вічна їй Пам'ять.

І. Сидор

АННА ГАВРИЛЕНКО, членка 5 Відд. УНСоюзу в Асторії, померла в Brook Field, Conn., по важкій недугі, проживши 48 літ. Остання мука Петра і сестру Жулю. Тіла Похорон поховано на St. Michael Cemetery при Асторії, при участі Родичів і Членів 5-го Відд. 9-го липня о. р. Вічна їй Пам'ять.

І. Сидор

АННА ГАВРИЛЕНКО, членка 5 Відд. УНСоюзу в Асторії, померла в Brook Field, Conn., по важкій недугі, проживши 48 літ. Остання мука Петра і сестру Жулю. Тіла Похорон поховано на St. Michael Cemetery при Асторії, при участі Родичів і Членів 5-го Відд. 9-го липня о. р. Вічна їй Пам'ять.

І. Сидор

АННА ГАВРИЛЕНКО, членка 5 Відд. УНСоюзу в Асторії, померла в Brook Field, Conn., по важкій недугі, проживши 48 літ. Остання мука Петра і сестру Жулю. Тіла Похорон поховано на St. Michael Cemetery при Асторії, при участі Родичів і Членів 5-го Відд. 9-го липня о. р. Вічна їй Пам'ять.

І. Сидор

АННА ГАВРИЛЕНКО, членка 5 Відд. УНСоюзу в Асторії, померла в Brook Field, Conn., по важкій недугі, проживши 48 літ. Остання мука Петра і сестру Жулю. Тіла Похорон поховано на St. Michael Cemetery при Асторії, при участі Родичів і Членів 5-го Відд. 9-го липня о. р. Вічна їй Пам'ять.

І. Сидор

АННА ГАВРИЛЕНКО, членка 5 Відд. УНСоюзу в Асторії, померла в Brook Field, Conn., по важкій недугі, проживши 48 літ. Остання мука Петра і сестру Жулю. Тіла Похорон поховано на St. Michael Cemetery при Асторії, при участі Родичів і Членів 5-го Відд. 9-го липня о. р. Вічна їй Пам'ять.

І. Сидор

АННА ГАВРИЛЕНКО, членка 5 Відд. УНСоюзу в Асторії, померла в Brook Field, Conn., по важкій недугі, проживши 48 літ. Остання мука Петра і сестру Жулю. Тіла Похорон поховано на St. Michael Cemetery при Асторії, при участі Родичів і Членів 5-го Відд. 9-го липня о. р. Вічна їй Пам'ять.

І. Сидор

АННА ГАВРИЛЕНКО, членка 5 Відд. УНСоюзу в Асторії, померла в Brook Field, Conn., по важкій недугі, проживши 48 літ. Остання мука Петра і сестру Жулю. Тіла Похорон поховано на St. Michael Cemetery при Асторії, при участі Родичів і Членів 5-го Відд. 9-го липня о. р. Вічна їй Пам'ять.

І. Сидор

АННА ГАВРИЛЕНКО, членка 5 Відд. УНСоюзу в Асторії, померла в Brook Field, Conn., по важкій недугі, проживши 48 літ. Остання мука Петра і сестру Жулю. Тіла Похорон поховано на St. Michael Cemetery при Асторії, при участі Родичів і Членів 5-го Відд. 9-го липня о. р. Вічна їй Пам'ять.

І. Сидор

АННА ГАВРИЛЕНКО, членка 5 Відд. УНСоюзу в Асторії, померла в Brook Field, Conn., по важкій недугі, проживши 48 літ. Остання мука Петра і сестру Жулю. Тіла Похорон поховано на St. Michael Cemetery при Асторії, при участі Родичів і Членів 5-го Відд. 9-го липня о. р. Вічна їй Пам'ять.

І. Сидор

АННА ГАВРИЛЕНКО, членка 5 Відд. УНСоюзу в Асторії, померла в Brook Field, Conn., по важкій недугі, проживши 48 літ. Остання мука Петра і сестру Жулю. Тіла Похорон поховано на St. Michael Cemetery при Асторії, при участі Родичів і Членів 5-го Відд. 9-го липня о. р. Вічна їй Пам'ять.

І. Сидор

АННА ГАВРИЛЕНКО, членка 5 Відд. УНСоюзу в Асторії, померла в Brook Field, Conn., по важкій недугі, проживши 48 літ. Остання мука Петра і сестру Жулю. Тіла Похорон поховано на St. Michael Cemetery при Асторії, при участі Родичів і Членів 5-го Відд. 9-го липня о. р. Вічна їй Пам'ять.

І. Сидор

АННА ГАВРИЛЕНКО, членка 5 Відд. УНСоюзу в Асторії, померла в Brook Field, Conn., по важкій недугі, проживши 48 літ. Остання мука Петра і сестру Жулю. Тіла Похорон поховано на St. Michael Cemetery при Асторії, при участі Родичів і Членів 5-го Відд. 9-го липня о. р. Вічна їй Пам'ять.

І. Сидор

АННА ГАВРИЛЕНКО, членка 5 Відд. УНСоюзу в Асторії, померла в Brook Field, Conn., по важкій недугі, проживши 48 літ. Остання мука Петра і сестру Жулю. Тіла Похорон поховано на St. Michael Cemetery при Асторії, при участі Родичів і Членів 5-го Відд. 9-го липня о. р. Вічна їй Пам'ять.

І. Сидор

АННА ГАВРИЛЕНКО, членка 5 Відд. УНСоюзу в Асторії, померла в Brook Field, Conn., по важкій недугі, проживши 48 літ. Остання мука Петра і сестру Жулю. Тіла Похорон поховано на St. Michael Cemetery при Асторії, при участі Родичів і Членів 5-го Відд. 9-го липня о. р. Вічна їй Пам'ять.

І. Сидор

АННА ГАВРИЛЕНКО, членка 5 Відд. УНСоюзу в Асторії, померла в Brook Field, Conn., по важкій недугі, проживши 48 літ. Остання мука Петра і сестру Жулю. Тіла Похорон поховано на St. Michael Cemetery при Асторії, при участі Родичів і Членів 5-го Відд. 9-го липня о. р. Вічна їй Пам'ять.

І. Сидор

АННА ГАВРИЛЕНКО, членка